

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 19751976

5 APRIL 1976

BEGROTING

van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap
voor het begrotingsjaar 1976

SECTOR NEDERLANDSE CULTUUR

Artikelen die tot de bevoegdheid van de Commissie voor
culturele promotie en het cultureel patrimonium behoren (*)

VERSLAG

namens de Commissie voor culturele promotie en het cultureel
patrimonium door de heer Jean DAEMS
aan de Commissie voor de begroting uitgebracht

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft op haar vergadering van 16 maart
jl. uitvoerig van gedachten gewisseld over haar toegewezen
materie en heeft de problemen ter zake grondig besproken.

(*) Uitgaven voor de Openbare Lectuurvoorziening, voor de
Kunsten, uitgezonderd de artikelen 15-21, en de Investerings-
voor de artikelen 1, 4 en 5.

I.e. de hoofdstukken IV, VII en XII, van de functionele be-
groting.

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer J. Van Elewyck.

Vaste Zeden : de heren :

M. Coucke, O. De Mey, J. De Seranno, R. Lecluyse, M. Smeers,
mevrouw R. Steyaert, de heren F. Vangronsveld, M. Van Her-
reweghe, A. Verbist, G. Verhaegen ;

H. Adriaensens, B. Cools, E. Coppens, A. De Rore, J. Van
Elewyck ;

F. Blancquaert, A. De Beul, G. Van In, O. Van Ooteghem ;

L. De Greve, S. Février, Jean Daems, Jos Daems.

Plaatsvervangers : de heren :

M. Bode, F. De Bondt, M. Dewulf, H. Suykerbuyk, A. Van-
denabeele ;

Mevrouw J. Adriaensens, de heren P. Ghysbrecht, D. Van
Daele ;

L. Claes, E. Raskin ;

F. Boey, P. De Clercq.

Zie :

4-1 (19751976) :

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

Algemene bespreking

In haar toelichting legt de Minister vooral de nadruk op het feit dat de merkbare stijging van een aantal posten onder rubrieken als Kunsten, en Openbare **Lectuurvoorziening**, vooral te wijten is aan de stijgende personeelskosten.

Het decreet betreffende dramatische kunst heeft geen directe stijging der lasten veroorzaakt. De voorziene gelden dienen hier echter wel een periode van 18 maanden te dekken, gelegen in het overgangsstadium van de vroegere naar de nieuwe regeling.

De Minister verklaart dat de bedoeling **voorligt** een **regeringsamendement** inzake de filmcultuur en meer bepaald over « Film International » in te dienen.

Deze vereniging brengt « de betere film » en dient mede daarom gesteund. « Film International » heeft bovendien reeds een belangrijk festival met een eigen gelaat op touw gezet. De subsidiëring is duidelijk onvoldoende en mede hierdoor komt de samenwerking met Nederland in het gedrang. De kredieten voorzien in Hoofdstuk VII, Littera 1, art. 55, worden daarbij overgeheveld naar « Film International ». Het betrof hier immers kredieten voor een project dat tenietgaat.

De Minister wijst eveneens op de aanzienlijke verhoging van de kredieten voorzien onder Hoofdstuk IV, Openbare Lectuurvoorziening. Hierbij benadrukt zij de forse kredietstijging inzake lectuurvoorziening voor blinden (Hoofdstuk IV, littera A, art. 4, 4). Deze kredieten werden verdrievoudigd. Tenslotte wijst de Minister er eveneens op dat kredietvoorzieningen voor mediatheken normaliter zouden opgenomen dienen te worden in het geheel der toelagen voor het bibliotheekwezen, doch nominatim vermeld werden bij gebreke aan uitvoeringsbesluiten.

Een lid vraagt dat alle materies zoveel mogelijk via een decreet zouden worden geregeld, zoals voorzien in de cultuurpactwet. Het lid vraagt dat zo weinig mogelijk materies uitsluitend op ministerieel initiatief zouden geregeld worden.

Hieromtrent verklaart de Minister dat de cultuurpactwet voorziet dat subsidies ofwel krachtens een decreet toegekend worden, ofwel met posten op naam aan de begroting toegevoegd.

Sedert de cultuurpactwet werden door de Cultuurraad reeds meerdere decreten aangenomen die de erkenning en de subsidiëring regelen van talrijke culturele organisaties, instellingen of diensten.

Heel wat nieuwe ontwerpen liggen ter studie en zijn in voorbereiding, maar niet alles kan in een keer worden geregeld.

Daarnaast bestaan er meerdere regelingen die steunen op een koninklijk of ministerieel besluit en ook deze kunnen het voorwerp uitmaken van latere decreten.

Anderzijds omvatten de begrotingen en andere documenten van de Nederlandse Cultuurraad talrijk nomina-

tims en lijsten met toelagen terwijl ook de publikaties van het departement (zoals Open Deur) regelmatig lijsten publiceren van de organisaties en van de toelagen die worden uitgekeerd.

Een lid stelt de vraag hoe de kredieten, voorzien onder Hoofdstuk XII, Investerings, artikel 1 geventileerd worden over bibliotheken, culturele centra en musea en eveneens hoe deze kredieten verspreid worden over de onderscheidene provincies.

Hetzelfde lid meent dat onder hetzelfde hoofdstuk onder artikels 4 en 5 wel veel, doch onvoldoende kredieten werden voorzien. Inzake deze materie werd een nieuw decreet gestemd. Men wacht op de uitvoeringsbesluiten ter zake. Spreker meent dat bepaalde remmingen op **restauratievergunningen** bestaan door de gedachte dat elke financiering door de Staat dient te gebeuren. Men moet bijgevolg zoeken naar nieuwe procedures, zodat een vergunning niet altijd financiële implicaties heeft.

Een lid vraagt vervolgens of de verschillende **adviescommissies** zijn samengesteld in toepassing van het cultuurpact.

Een ander lid vraagt of het mogelijk is dat de **uitzwer-
ming** van culturele verenigingen met rijkssubsidiëring, gebonden aan de stad, kan gepromoveerd worden. Ook een lokale culturele werking is immers uitermate wenselijk. Dit lid drukt ook zijn bekommernis uit om de binding vrije tijd en cultureel werk degelijker te verzorgen. Bepaalde **cate-
gorieën** amateurskunstenaars, zoals b.v. kunstfotografen, hebben aldus moeilijkheden met de fiscale verplichtingen inherent aan het zelfstandigenstatuut. Het lid vraagt welke maatregelen desbetreffend overwogen worden.

De Minister verstrekt in eerste instantie in antwoord op een vraag, de nodige uitleg betreffende de spreiding over de verschillende posten van hoofdstuk XII, Investerings, artikelen 1, 4 en 5. De Minister stelt in haar antwoord op de vraag van hetzelfde lid betreffende de restauratiekosten van monumenten voor, te ijveren voor de uitbouw van een ander financieringssysteem, uit te bouwen bij wet. Het is echter bijzonder moeilijk nieuwe bronnen aan te boren, doch anderzijds is het zo dat heel wat instanties bedrijvig zijn bij de restauratie van openbare gebouwen (zie voor dit geheel: bijlage 1).

Hierbij aansluitend stelt hetzelfde lid voor een grondig onderzoek in te stellen naar deze globale problematiek en een balans op te maken van wat andere openbare instellingen aan initiatieven opbrengen in deze materie. Het lid stelt voor stilaan te komen tot gemengde initiatieven (privé en overheid).

De Minister wijst er van haar kant op dat b.v. enorme bedragen worden gespendeerd aan de restauratie van b.v. kerkgebouwen, doch dat dit geen weerslag heeft op de voorliggende culturele begroting. Deze sommen maken deel uit van andere begrotingen en de Minister drukt haar tevredenheid uit over het feit dat een a traditioneel » departement (soms) bepaalde culturele zaken overneemt. Geheel logisch is dit echter niet en een volledig overzicht der culturele begroting wordt aldus sterk bemoeilijkt.

Volgens een ander lid werd door het Staatssecretariaat voor **Streekeconomie** en voor Ruimtelijke Ordening 100

miljoen BF ter beschikking gesteld van de stad Brugge voor stadskernvernieuwing.

Het lid wenst te weten of er desbetreffend enige coördinatie op regeringsvlak wordt nagestreefd, en volgens welke reglementering en criteria deze kredieten worden ter beschikking gesteld.

De Minister antwoordt dat voor alle materies waarbij ruimtelijke ordening, huisvesting, water en bossen **betrokken** zijn er coördinatie bestaat op regeringsniveau. Dit geldt dus ook voor de stadskernvernieuwing. Op andere vlakken is dit nog steeds niet het geval zodat dient gestreefd te worden naar meer duidelijkheid, opdat meer parlementaire inspraak ter zake mogelijk zou worden.

Naar aanleiding van eenzelfde vraagstelling van andere leden, verduidelijkt de Minister dat op provinciaal niveau deze zaken wettelijk zijn vastgelegd.

Vervolgens vraagt een lid of de diverse fungerende adviescommissies in hun samenstelling beantwoorden aan de vereisten van de cultuurpactwet.

Hierop antwoordt de Minister dat men onderscheid dient te maken tussen wat in het verleden bestond en nog niet hernieuwd werd en wat nu nieuw is opgericht, of hernieuwd werd. De laatste reeks van instellingen voldoet aan de vereisten van het cultuurpact.

Op diverse vragen van een lid, verstrekt de Minister vervolgens uitgebreid antwoord. Vooreerst is het volgens haar onmogelijk, uiterst precies, bepaalde posten, zoals deze inzake musea, volledig uit te splitsen per stad of gewest. De Minister heeft het vervolgens over de gastvoorstellingen van grote toneelgezelschappen. Steeds heeft de Minister hiervoor gepleit en zij citeert eveneens voorbeelden van samenwerking tussen stedelijke centra op toneelgebied. Dank zij het theaterdecreet dienen « spreidingsgezelschappen » rond te reizen, zodat ook kleine gemeenten worden aangedaan. Bovendien krijgt het experimenteel toneel meer subsidies. Tenslotte stelt de Minister dat zij er fervent voorstander van is de creativiteit te stimuleren door extra-fondsen daartoe ter beschikking te stellen. Deze creativiteit kan eveneens gestimuleerd worden door de organisatie van tentoonstellingen waardoor ook de werkzaamheid op dit vlak sterk wordt aangemoedigd. Tenslotte weze er in deze optiek op gewezen dat men een decreet op de amateuristische kunstbeoefening voorbereidt.

Een lid vernam graag of een aantal commissies, zoals b.v. voor wat betreft de verlening van sociale hulp gelden aan toneelkunstenaars en kunstenaars in het algemeen, hier telkens verplicht advies moeten verlenen en of deze in overeenstemming met het cultuurpact samengesteld zijn.

De Minister wijst er nogmaals op dat ook hier de reeds eerder geciteerde regel geldt, dat nieuwe commissies aan de gestelde normen voldoen, doch deze die doorwerken als voorheen niet. Inzake filmcultuur wil de Minister komen tot de creatie van een filmfonds, waar eveneens een decreetale regeling zal worden betracht.

Artikelsgewijze bespreking**1. Hoofdstuk IV (Openbare Lectuurvoorziening)**

Bij hoofdstuk IV, art. 2, 2, wenst een lid de stand van zaken te kennen betreffende de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken.

Zodra het decreet hieromtrent is goedgestemd, aldus de Minister, kunnen de uitvoeringsbesluiten worden getroffen. De noodzakelijke adviezen ter zake laten lang op zich wachten, zodat de Hoge Raad zelf reeds vooraf ontwerpen van uitvoeringsbesluiten had uitgewerkt. Hieruit blijkt dat de Hoge Raad globaal met deze teksten kan akkoord gaan.

Een ander lid acht bij artikel 4, 4 de stijging der kredieten voor de lectuurvoorziening voor blinden een zeer gunstige zaak. Het lid vraagt zich echter af of de kredietstijging voor presentiegelden, reis- en verblijfkosten (artikel 1, 1, 1) te verantwoorden is. Persoonlijk vindt het dergelijke stijging té aanzienlijk.

De Minister verklaart hieromtrent dat dit krediet van 1 300 000 F de presentiegelden, reis- en verblijfkosten betreft van niet tot de Rijksdienst behorende personen voor gans het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening.

De stijging vloeit voort uit nieuwe uitgaven die zullen verbonden zijn aan de activiteiten van de nieuwe Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw, van de uitgebreide commissies en werkgroepen van de Hoge Raad voor de Volksopleiding, van het College van Advies voor Nederlandstalige Culturele Centra.

Een lid wenst een overzicht te krijgen van de voorziene fusies van bibliotheken. Hetzelfde lid wenst ook meer uitleg over het feit dat geen stijging der kredieten werd voorzien voor de werking van middelbare bibliotheken (art. 6.2.3.), waar deze sector nochtans zeer belangrijk is.

De Minister stelt dat, voor wat de tweede vraag betreft, het krediet van 1975, zijnde 77 000 000 F, wordt behouden voor 1976, omwille van de zeer grote stijging van het krediet ten aanzien van 1974, zijnde 38 500 000 F.

Het krediet is alzo op twee jaar tijds gestegen met 100 procent.

De Minister vervolgt, als antwoord op de eerste vraag, met erop te wijzen dat in 1975 drie fusies van openbare bibliotheken afgesloten werden, met name te Asse, Eeklo en Denderbelle. Daarnaast zijn in sommige gemeenten nog onderhandelingen aan de gang, zonder evenwel met zekerheid te kunnen stellen dat deze onderhandelingen tot een fusie zullen besluiten.

Daarenboven worden aan de Dienst voor Openbare Lectuurvoorziening, in het licht van de fusie van gemeenten diverse vragen om inlichtingen gesteld over de fusies van openbare bibliotheken. Men kan evenwel niet besluiten dat al deze vragen zouden verwijzen naar mogelijke onderhandelingen.

Een lid vraagt vervolgens waarom de lectuurvoorziening voor blinden (art. 4, 4) verdrievoudigd werd. Het lid

vindt dit een uitstekende maatregel, doch wenst toch meer uitleg. Spreker vraagt eveneens hoe men de daling der gelden voorzien voor boeken en tijdschriften der gemeentelijke en provinciale bibliotheken, dient te verklaren (art. 6, 2).

De Minister preciseert dat voor wat de lectuurvoorziening voor blinden betreft, in 1975 een bedrag was voorzien van 1 165 000 F op het artikel 4,4, lectuurvoorziening voor blinden, aangevuld met kredieten op het artikel 5,5, bibliotheken voor zieken en gehandicapten.

Voor 1976 is het krediet van artikel 4,4 verhoogd van 500 000 F tot 1 500 000 F met het behoud van de kredieten op artikel 5,5.

Gezien het rapport van de bij het departement geïnstalleerde werkgroep voor de lectuurvoorziening voor visueel gehandicapten binnen de eerstkomende maanden zal klaar komen, zal de Regering alsdan de nodige maatregelen treffen om te komen tot een betere lectuurvoorziening voor de visueel gehandicapten, zowel op het domein van de braille als van het gesproken woord.

De Minister stelt voorts dat, wanneer men de openbare lectuurvoorziening als een geheel beschouwt, er slechts van een bepaald geringe stijging der kredieten sprake is.

De inspanningen voor 1976 liggen echter even hoog als voor 1975, waar voor de werking van de gemeentelijke en provinciale middelbare bibliotheken het krediet ernstig werd verhoogd ten overstaan van 1974.

2. Hoofdstuk VII (Kunsten)

Bij de onderafdeling Musea, littera a) (Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen) vraagt een lid of dit gebouw nog steeds eigendom is van de stad, wat tot op heden een aantal nefaste gevolgen impliceerde.

De Minister stelt dit geacht lid gerust. Immers in het kader van het Rubensjaar, heeft het Rijk dit museum overgenomen. Zo werd alles wat betreft verbouwing, elektriciteit, klimatisatie en verwarming van dit gebouw reeds aanbesteed. De overnameprocedure verliep niet met gesloten beurzen maar was wel zeer ingewikkeld.

Een lid drukt zijn verbazing uit over de opzienbarende stijging voorzien bij littera G. Monumentenzorg en oudheidkunde, punt 1, Monumentenzorg, littera a van art. 40,2. Het betreft hier de uitgaven voor presentiegelden, reis- en verblijfskosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. Er valt een stijging waar te nemen van 250 000 BF in 1975 tot 4 300 000 F thans!

De Minister argumenteert dat het hier gaat om de erelonen van advocaten en geneesheren - gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken — presentiegelden, reis- en verblijfskosten van niet tot de Rijksdienst behorende personen — bezoldiging van niet tot de administratie behorende deskundigen en prestaties van derden. Aldus luidt de volledige libellering van deze post.

De verhoging spruit voort uit de aanwerving van 17 werkloze kunsthistorici en 3 landschapsdeskundigen, die als niet tot de administratie behorende deskundigen worden bezoldigd.

Een lid vraagt ook hoe de Minister de stijging verklaart voor 1975 en 1976, voorzien in artikel 2,5, voor de aankoop van roerende vermogensgoederen.

De Minister zegt, in haar antwoord op deze vraag, dat in het verantwoordingsprogramma bij de begroting 1975 deze verhoging als volgt gemotiveerd werd:

« Stijging van het aantal vragen tot uitlening - Inrichting van nieuwe centra — Uitbreiding van bestaande centra ».

De verantwoording van de stijging kan als volgt gemotiveerd worden: heel wat gebouwen (vooral in het Brusselse) hebben een meervoudige functie: muziekacademies, trefcentra, enz. en zijn in rijksgebouwen met dito bemeublering ondergebracht.

Men kan de uitgaven in verband ermee moeilijk per sectie opsplitsen: Kunstonderwijs - Kunsten, enz. Bijgevolg oordeelde de administratie het beter deze gelijksoortige kredieten te groeperen onder één sectie, in dit geval Sectie III.

Een lid vraagt vervolgens waartoe de voorziene 1 400 000 F en de 8 400 000 F, voorzien sub artt. 24 en 25 van littera D (Toneel) dienen.

Het lid acht deze sommen immers in die zin buitenmatig, dat ze voorzien werden voor zgn. « aanvullende toelagen aan professionele gezelschappen en aan andere erkende beroepsgezelschappen » en anderzijds voor « verschillende uitgaven en toelagen ter bevordering van de professionele toneelkunst (...) ». Spreker wil deze posten nader bepaald zien.

De Minister wijst erop dat het onder art. 24 vermelde bedrag meer omvat dan men normaliter zou kunnen verwachten daar deze som uitzonderlijk een periode van 18 maanden dekt.

Het gaat hier om gelden die dienen uitbetaald onafgezien van het decreet waarbij de betrokken sector wordt gespijsd voor werkingskosten. Deze betalingen betekenen meteen een inhaalmanoeuvre tegenover de tijd, tussen de vroegere betalingswijze (achteraf), en de huidige (bij voorbaat).

Op dit krediet werd in 1975 bovendien de tussenkomst van het departement in de weddeverhoging van de acteurs, van de KNS, KVS, NTG, RVT en KJT aangerekend, aldus de Minister. Deze weddeaanpassing maakte het voorwerp uit van een conventie afgesloten tussen de 3 vakbonden, het departement van Nederlandse Cultuur en de inrichtende en subsidiërende overheden van de vijf voormelde gezelschappen.

Gezien deze weddeverhoging voor ieder individueel geval afzonderlijk diende te worden berekend was het om administratieve redenen aangewezen de tussenkomst van het departement onder één noemer te plaatsen.

Naar aanleiding van een vraag van een lid betreffende art. 37 (Toelagen aan muziekfestivals: 11 900 000 F) verduidelijkt de Minister dat het hier gaat om het Festival van Vlaanderen, dat niet meer nominatim werd vermeld.

Een lid wil de aard kennen van het sub littera B (Rijksmuseum) vermelde art. 5, 7. De Minister verklaart dat het hier gaat om een « veiligheidspost » voor onverwachte aankopen. De vermelde som slaat op de aankoop van een werk van de beroemde meester **Rogier** Van der Weyden.

Bij artikel 23, littera D (Toneel) wil een lid weten wanneer de uitvoeringsbesluiten voor de toepassing van het decreet betreffende de Nederlandstalige Toneelkunst zullen uitgevaardigd worden.

Volgens de Minister werd een eerste besluit enkele dagen geleden door de Koning ondertekend. De andere besluiten kunnen nu dus ook vrij spoedig worden verwacht.

Een lid vraagt vervolgens waarom het Internationaal Cultureel Centrum niet als « afdeling moderne kunst » wordt gehecht aan het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen. (Artikel 44 e.v.)

Is het bovendien de Minister bekend dat het voormalig Koninklijk Paleis letterlijk « uitgeleefd » wordt?

De Minister antwoordt dat, zoals zij in de Cultuurraad reeds verklaarde, haar diensten een ontwerp voor herstructurering van het ICC uitgewerkt hebben. Dit ontwerp werd reeds een eerste maal door de Bestuurscommissie van het ICC besproken en er zijn nog besprekingen hierover tussen leden van de Bestuurscommissie en het departement van Nederlandse Cultuur aan de gang. Het ontwerp voorziet echter geen aanhechting van het ICC bij het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, omdat het ICC een eigen opdracht heeft, waarvan de voornaamste zeker is dienst te doen als onthaalcentrum voor tentoonstellingen die in het kader van de culturele akkoorden worden georganiseerd.

Wat de beroering betreft als zou het voormalig Koninklijk Paleis letterlijk worden « uitgeleefd », heeft de Minister hierover een verslag gevraagd aan het departement van Openbare Werken. Dit verslag zal aan de Bestuurscommissie van het ICC worden overgemaakt; het verslag handelt immers over het groot aantal activiteiten dat plaatsvindt in het ICC. En zoals bekend is, is het de Bestuurscommissie die uitdrukkelijk haar akkoord dient te geven aan het jaarprogramma van het ICC.

Een lid wil weten wanneer de jaarverslagen van het Rijkscentrum Frans Masereel te Kasterlee worden rondgedeeld (artikel 46 e.v.).

Aan het secretariaat van de Cultuurraad zullen zo spoedig mogelijk een aantal exemplaren van dit jaarverslag worden overgemaakt ten behoeve van de leden van de commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium, aldus de Minister.

Bij littera E (Muziek) wenst een lid de globale kostprijs van de conservatoria te kennen evenals de gemiddelde kostprijs voor één student en deze per afdeling.

Ondanks dat deze materie in feite dient behandeld door de Commissie voor onderwijs (Kunstonderwijs), antwoordt de Minister dat de globale kostprijs van de conservatoria 171 650 000 F bedraagt. Een student kost ongeveer 115 278 F per jaar.

De kostprijs per afdeling zelf is praktisch niet te bepalen, gezien de verscheidenheid van nevenvakken, die de leerlingen moeten volgen. Het is natuurlijk wel zo, dat een collectieve cursus (notenleer, harmonie) goedkoper is dan een individuele (instrument). Verder moet ook rekening worden gehouden met de « reeksen » (er zijn cursussen van 1ste en 2de categorie), de weddeschalen voor leraars 1ste categorie ligt hoger dan deze van 2de categorie.

Ook bestaat er een onderscheid voor wat betreft de aan de leerlingen toegekende uren, naargelang het diploma (1 ste prijs, Hoger Diploma, getuigschrift) dat hij beoogt.

Een lid twijfelt aan het realisme van de cijfers opgenomen onder hoofdstuk VII (Kunsten), littera E (Muziek), artikel 29 voor de toelagen aan de Filharmonie van Antwerpen. Hetzelfde lid stelt trouwens dat de cijfers, medegedeeld in commissie, hoger liggen.

De Minister verduidelijkt in haar antwoord dat de toelage aan « De Philharmonie » van Antwerpen in 1975, 28,3 miljoen frank bedroeg. Voor 1976 werd een bedrag ingeschreven van 33,4 miljoen frank.

De begroting werd uiteraard opgesteld vóór het decreet in de Cultuurraad werd goedgekeurd.

Het spreekt vanzelf dat het krediet ingeschreven via bijblad indien nodig zal worden aangepast, om de verplichtingen in het decreet opgelegd aan het departement van Nederlandse Cultuur na te komen.

3. Hoofdstuk XII (Investeringsen)

Daar de voornaamste vraagstukken in verband met Hoofdstuk XII, « Investeringsen » reeds werden afgehandeld tijdens de algemene bespreking, wisselen de leden hieromtrent niet meer van gedachten.

De Verslaggever,

De Voorzitter,

Jean DAEMS

J. VAN ELEWYCK
